

LEGEZA JÓZSEF ROVATA

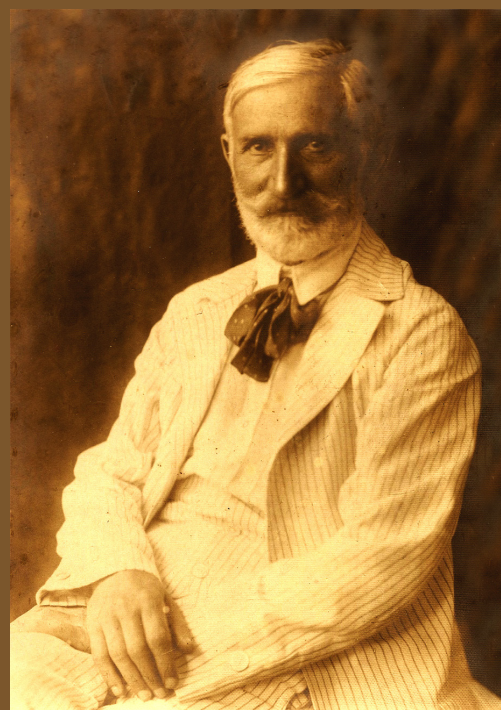
Benedek Elek önéletrajzi regényében, az

Édes anyaföldem!

Benedek Elek
Édes anyaföldem!

című kötetében elmondja életének döntő jelentőségű húsvétját. Szüleit és testvéreit az erdélyi faluban és a földművelés munkájában hagyva Pestre ment, egyetemre. A nagyváros szellemi és politikai élete elcsavarta a fejét: halogatta a vizsgákat, mert verseket írt, közéleti cikkek szavait finomította. Végül – mivel záróvizsgáit ismét elhalasztotta, s mintegy fél éve az Ellenőr című lap sem reagált beküldött cikkeire – elhatározta, hogy patetikus módon búcsút mond életének. Pisztolyt is szerzett. Húsvét előtt hazautazott azzal a titkos szándékkal, hogy elköszön szüleitől, s nagyszombat éjszakáján öngyilkosságot követ el. A faluban maradt gyermekkori legjobb barátjának, Ignácnak, jóllehet nem fedte fel tervét, sokatmondóan mutogatta a pisztolyát.

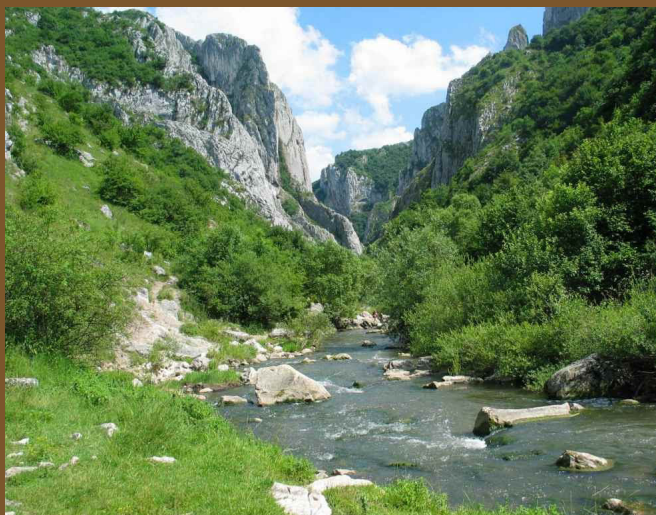
Élérkezett nagyszombat napja. Pesti bajtársának feladta a búcsúlevelet, szüleitől elköszönt. „Virrad! Virrad! Virrad!” Tékozló fiúként megragadta a pisztolyt, a szívéhez nyomta, és meghúzta a ravaszt. Éles csattanást hallott. A pisztoly csütörtököt mondott. „Mi ez?!” Újra meghúzta a ravaszt, de ismét semmi. Magánkívül ugrott ki az ágyból, reszkette szaladt az ablakhoz, hogy a holdfényben jobban lássa a gyilkos eszközt. Nézte a fegyvert – a tár üres volt. Ez Ignác műve – gondolta feldúltságában. Világos lett számára, hogy a gyermekkori barát gyanút fogott, és kivette a golyókat. Eszébe jutott, hogy a gyorsvonat már vágta a halált jelentő levelével Pestre, sőt talán már meg is érkezett. Lehet, hogy ottani barátja, Jób már őt siratja, miközben ő él! Micsoda szegyen... Az író ernyedten, tehetetlenül hanyatlott az ágyba, arcra borulva zokogta el nagy nyomorúságát, így altatta el a sírás... Másnap a harangszóra ébredt. Éppen jókor, mert kinyílt az ajtó, és édesanyja jött be rajta. A kávé hozta fiának meg a friss kalácsot, és a tálcán egy példányt az Ellenőr című lapból.

„– Sokáig aludtál, édes fiam. Nem jössz templomba? Nem veszel Úrvacsorát?” – kérdezte tőle anyja.

„– De, de veszek, hogyne vennék, édesanyám” – válaszolta az ébredező Benedek Elek. Gyorsan felkelt, felöltözködött, és a reggeli mellé ült. Már Pesten felvett szokás

szerint evés közben olvasni kezdett. Így írja le, mi történt ezután: „Természetesen futó pillantást vet a vonal alá, s halljatok csudát! Ott táncol a rovat alatt a neve, tulajdon az ő neve!

– Hát nincs feltámadás!? – ujjong (...). Lám, tíz hónapos alvás után feltámadt az ő elméjének szülőltje! Hol van, Halál, a te diadalmad? (...) Üdvözlégy, Élet, szép ifjú Élet! (...)

Íme, ez a gyermek. Még hat órája sincs: a Halálban volt minden remény-sége, s már öleli, csókolja az Életet (...). Vidám szívvel megy a templomba (...). Áhítattal veszi szájába Jézus megtöretett testét, és issza meg Jézus kiontott véréét. Áhítattal néz az ég felé: Hiszek benned, Uram, hiszek!” Néhány nap múlva Pestre utazott, hogy letegye a vizsgáit, és mindent rendbe hozzon. „Hiszi, szentül hiszi, hogy az ő dolgába Isten beleavatkozott, személy szerint beleavatkozott. Hát – Isten nevében előre!” – zárja történetét az író.

Egy személyes sorson keresztül a húsvét lényegét idéztük fel, drámai főfokon fedezhetjük fel benne azt. Húsvét lényege az, hogy Krisztus él! Őt nem a holtak között kell keresni. Titokzatos módon élő voltát nem lehet tapasztalni, felismerhető mégis. Megdicsőült testével már az isteni létrendhez tartozik, de akik ismerték, azonosítani tudták szaváról, külsejéről, mozdulatairól. A húsvét lényege, hogy Krisztus él. Jézus életműve nem egy szép és tanulságos, múltbeli történet. Húsvétot átélni és ünnepelni nem annyit jelent, hogy lélekben megkoszorúzzunk egy díszsírhelyet, hanem személyes odaadás és elfogadás a hívő tapasztalatban. Ahogy Jézus halálában minden, ami emberi, azaz a nyomorúság, a kiszolgáltatottság és a szenvedés is benne van – úgy feltámadásában mindaz benne van, ami létbővellettel Isten megajándékozta az embert. Ahogyan Szent Pál mondja: „Krisztussal együtt ti is feltámadtatok. Keressétek tehát, ami odafönt van, ahol Krisztus ül az Isten jobbán. Az égiekre irányuljon figyelmetek, ne a földiekre. Hiszen meghaltatok, és életetek Krisztussal az Istenben el van rejtve.” Tehát húsvét ünnepelése nem lehet más, mint új kapcsolatfelvétel az élő Krisztussal.